

## [Jørgen Jørgensen.]

lighed for at give ogsaa Lønarbejderen. Jeg er enig i, at Lønarbejderen, der ingenting kender til sin Virksomheds Økonomi, og for hvem det, netop fordi han ikke kender noget til Økonomien, kun drejer sig om at faa den højest mulige Løn til sig selv, vilde faa lettere ved at forstaa Nødvendigheden af at bøje sig for de økonomiske Vilkaar, der foreligger, hvis han fik Vished for, at den Virksomhed, han arbejdede i, ikke var i Stand til at bære større økonomiske Byrder, heller ikke højere Arbejds løn. Jeg mener ogsaa, at den, der udfører det faktiske Arbejde, der skaffer Værdierne i Virksomheden, maa have Mulighed for at faa en Andel i Overskuddet, hvis Virksomheden giver et virkelig betydeligt Overskud, og jeg mener, at der maa skabes Betingelser for, at Arbejderne kan faa Medejendomsret i de Virksomheder, hvor de lægger hele deres Arbejds kraft. Det er jo hele det store Problem i Tiden at gøre Lønarbejdernes Stilling mere tryk, at skabe større social Tryghed, og enhver Bestræbelse derhenimod vil jeg og mit Parti til enhver Tid støtte.

Jeg tror, det bliver nødvendigt at tage disse Ting op til Overvejelse. En fortsat Udvikling, hvor Arbejdere og Arbejdsgivere staar skarpt mod hinanden, med hyppige Konflikter, som i lange Perioder lægger Erhvervs livet øde, kan vort lille Samfund ikke bære, og det vilde være en fortjenstfuld Gerning, om vi i den nye Tid, vi gaar ind i, kunde samles om at finde en Løsning, hvorved Arbejderne helt anderledes end tidligere knyttedes med Interesse til de Virksomheder, hvori de arbejder, og finde Former, der uden at lamme disse Virksomheders Initiativ gav Mulighed for, at Arbejdere og Arbejdsgivere kunde finde hinanden i frugtbar Samvirken til Gavn for hele den økonomiske Udvikling i Landet.

Disse Problemer er vi meget villige til at drøfte og ønsker meget gerne at drøfte dem paa et bredt Grundlag i den kommende Tid, men det, vi staar over for i Dag, er at klare en løbende Konflikt og at bringe til Afslutning en Tilstand, som alle maa erkende ikke kan fortsætte, og vi mener, at som Tingene foreligger, er der ingen anden Mulighed end den, der her er foreslaaet: at op-høje Forligsmandens Forslag til Lov. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

**Hoff:** Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Størnøse, desværre er er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans og Partiets Vegne anbefale

det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse i det høje Ting. Jeg vil dertil blot knytte nogle ganske enkelte principielle Bemærkninger.

Det er allerede tidligere fra mit Partis Side, ogsaa fra denne Talerstol, blevet fremhævet, at der for os ikke er nogen Tvivl om, at vi maa søge ind i en saadan Arbejdsordning i vort Samfund, at vi ikke mere skal have denne Fare for Strejker og Lockout'er hængende over Hovedet. Vi maa naa til saadanne Forhold, at en Arbejds konflikt kan løses ved Forhandling, og hvis det ikke kan lykkes, da for en Domstol, saadan at man ikke mere skal bruge Selvtægt, specielt fordi der foruden de to direkte stridende Parter, Arbejdere og Arbejdsgivere, er en tredje Part, som i allerhøjeste Grad lider under enhver Konflikt, nemlig hele det øvrige Samfund, som ikke med det nuværende System, altsaa med Konfliktsystemet, har nogen virkelig Mulighed for at gøre sin Mening gældende. Derfor ønsker vi at arbejde hen imod en saadan Tilstand, at der kan skabes en Arbejdsdomstol, der faar Myndighed til at gribe ind i de Forhold, hvorom Parterne ikke selv kan blive enige, og skabe en Løsning, som er baseret paa at komme saa nær som menneskeligt muligt til det retfærdige.

Dengang man begyndte med de Forhandlinger med Dansk Arbejdsmandsforbund, som førte til Arbejdsmandsstrejken, som nu skal bilægges ved, at dette Lovforslag ophøjes til Lov, blev det fra Arbejdsgiverside fremhævet, at man ikke kunde byde Arbejderne mere, end man havde budt dem, for det vilde være urimeligt og uretfærdigt over for de faglærte Arbejdere, at man gav de ufaglærte et større Dyrtidstillæg, end man var blevet enig med de faglærte om. Vi sagde dengang fra Dansk Samling, at vi kunde ikke se, der var nogen Rimelighed og Retfærdighed i dette Standpunkt, for netop de, der havde de laveste Lønninger, havde dog et større Krav paa et højere Tillæg end de med de noget større Lønninger. Det er os derfor en Glæde at se, at man i det foreliggende Mæglingsforslag er gaaet den Vej, at man har givet de ufaglærte et noget større Tillæg end det, man gav de faglærte ved de Overenskomster, der blev afsluttet for et Par Maaneder siden.

Formaalet med det hele maa være at skabe Tryghed i vort Samfund og først og fremmest Tryghed for den arbejdende Klasse, som i meget højere Grad end det, man kalder det borgerlige Samfund, mangler denne Tryghed. Den har en kort Opsigelses-